ſcribit Sanctus ieronim⁹ p̄ſbit̃ gre
co latino ⁊ hebraico eloq̄o erudit⁹
i locis ſcīs atꝫ i lr̄is ſacris vſq₃ ad
decrepitā vixit etatē cui⁹ nobilitas
eloquij ab oriente i occidētez iſtar
ſol' lāpas reſplenduit. Btūs aūt ꝓ
ſper in ſuis cronicis ſic ait Jeroni⁹
p̄ſbr in Bethleē toti iā mundo cla
rus hitat. egregio ingēio et ſtudio
vniuerſe ecc̄e ſuiēs Jſido. vero i li
bro ethimo. ait Jeroni⁹ triū lingua
rū ꝑitus extitit Cui⁹ inťpretatō ce
teris āfertur qm̄ et vboꝝ tenaci/
or eſt ⁊ ꝑſpicuitate ſiūe clarior. atꝫ
vtpotē a xp̄iano interprete verior
Jn dialogo q̊ꝫ ſeueri diſcipuli ſan
cti martini q̇ ei⁹ tp̄e fuit ſic de iero
nimo ſcriptū hētur ieronim⁹ p̄ter ſi
dei meritū. dotēq₃ virtutū nō ſolū
latinis atꝫ grecis. ſꝫ et hebraicl. ita
lr̄is iſtruct⁹ ē vt ſe illi i oi ſcīa nemo
audeat ꝯpare. Cui iugis aduerſ⁹
malos pugna. ꝑpetuū q₃ certamē
Oderunt eū heretici. q2 oēs impu
gnare nō deſijt. Oderūt clerici q2
vitā eoꝝ inſectabať ⁊ crimia Sed
plane eū boni diligūt ⁊ mirāť. Nā
q̇ eū hereticū eē arbitrāť inſaniūt
Tot⁹ ſꝑ in lectōe tot⁹ i libris ē. Nō
die nō nocte q̇eſcit aut legit ſꝑ aut
ſcribit Hec ſeuerus Et ſicut ex his
vbis pꝫ et ſic ipe ſepe teſtať mltos
ꝑſecutores et detractores ꝑpeſſ⁹ ē
Quas tamē ꝑſecutiōes q̄ꝫ libēter
ſuſtinuerit pꝫ ex eo ꝙ ſic dicit in epi
ſtola ad aſellaꝫ Gracias ago deo
quia dignus ſū habit⁹ queꝫ oderit
mūd⁹ Maleficū me garriunt. ſꝫ ſcio
ad regm̄ ꝑuenire ꝑ infamiā ⁊ bonā
famā. Jtem Utinā ob dn̄i mei no
men atq₃ iuſticiā vniuerſa infideliū
turba me ꝑſequatur. Utinā i oꝓ
briū meū ſolidius exurgat hic mū/
dus vt merear a xp̄o laudari ⁊ ſue
pollicitationis ſperare mercedem.
Grata itaq₃ ⁊ deſiderāda tēptatō
eſt. cui⁹ p̄miuꝫ a xp̄o ſperať in celo
Nec malediction grauis ē q̄ diuina
laude mutať Obijt autē circa dn̄i
annos. 388.

C. i. De nomine.

Remigius dr̄ a remige q̇ eſt
nauis ductor vl' rector Ul'
dr̄ a remis q̇ ſūt inſtrumen
ta q̄b' nauis duciť ⁊ a gyon lucta
tio. Jpe eni eccāꝫ gubnauit ⁊ a ꝑi
culo naufragij eā duxit ad portuꝫ
ꝑadiſi ⁊ ꝓ ea luctatus eſt contra i
ſidias demonis

De ſancto remigio epiſcopo

Remigius regē lodouicū et
gentē frācoꝝ ad fidē ꝯuer
tiſſe dr̄ Hēbat ei rex vxorē
noie rotūdinā xp̄ianiſſiāꝫ q̇ viꝝ ſu
uꝫ ad fidē nitebať ꝯuertē ſꝫ nequi/
bat Que cū filiū genuiſſꝫ. eū bapti
zare voluit ſꝫ rex oio ꝓhibuit Jlla
vō q̇eſcē non valēs tādeꝫ h̄ a rege
obtinuit ⁊ filiū baptizauit. Qui cū
baptizat⁹ eēt ſubito mortu⁹ ē Cui
rex. nūc apparet q2 xp̄s vilis de⁹ ē
q̇ eū ꝑ q̄ꝙ fides e⁹ poterat ſblimari
nō potuit i vita ꝯſuaē. cui illa imo
in h̄ a deo meo valde me diligi ſen
tio ꝙ p̄mū fructū vētrl. mei euꝫ reci
piſſe ꝯgnoſco q̇ regnū infinite tuo
melius filio meo largitus eſt. Con
cepit iterū ⁊ aliuꝫ ꝑpit. quē vt pri
mū cum mlťa inſtācia baptizari fe
cit ſꝫ en ſubito infirmať. ita ꝙ eius
vita deſperať Aīt q₃ rex vxori vere
debil' ē de⁹ tu⁹ q2 nullū in ſuo noie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

baptiſatuꝫ ꝯſeruare poteſt Nam ſi
mille genueris ⁊ cūctos baptiſaue
ris omnes ſil' peribunt Sꝫ tn̄ puer
cōualuit et ſanitatem recepit ita ꝙ
poſt patrem regnauit At fidel' mlr
virū ſuum ad fideꝫ ducē conabat̄
ſed ille modis omnibus reſiſtebat
Qualiter aūt ad fidem ꝯuerſus eſt
in alio feſto qđ eſt p⁹ epiphāam di-
ctuꝫ eſt Volens aūt rex lodovuic⁹
factus xp̄ianus remenſeꝫ eccl̄āꝫ do
tare. beato remigio dixit vt q̄ntuꝫ
circuiret dū ipſe meridie dormiret.
ſibi donaret. Qđ et factū eſt Sꝫ cū
qđdam molendinuꝫ hēret intra fi
nes beati Remigij molendinarius
ipſum dū circuiret cū indignatōne
repulit Cui dixit Remigi⁹ amice nō
ſit tibi duꝝ vt hoc molendinū ſimul
hēam⁹ At ille vt cū eiecit. ſtatim ro
ta molendini in ꝯtrarium verti cepit
Clamauitq; p⁹ Remigiū. d. Serue
dei veni et hēamus pariter molendi
nū Cui ille Nec m̄. nec tibi Statim
q; terra ſe apuit ⁊ molendinuꝫ pe-
nitus deglutiuit Preuidens remi
gius fameꝫ futurā cū in q̄dā villa
bladi cumulos ꝯgregaſſet inebria
ti ruſtici ſenis prudentiā deridētes
ignem ſuppoſuerūt Qđ ille audiēs
illuc venit Et p̄ frigore etatis ⁊ veſ
ꝑtini tp̄is ſe calefacere cepit ⁊ tran
quillo corde dixit Sēp focus bon⁹
eſt verūtn̄ q̄ hoc fecerunt et poſteri
eoꝝ viri in genitalib⁹ rupti et muli
eres gutturoſe erūt Qđ i villa illa
ſic euenit q̊uſq; per Karolū ſūt diſ
pſi Notandū aūt ꝙ illud feſtum
ſci remigij qđ agit̄ in ianuario ē feſ
tum felicis obitus ipſius Iſtud aūt
dr̄ eſſe de eius ſacri corꝑis tranſla
tione Cū enim corp⁹ eius p⁹ obitū
ipī⁹ in eccl̄ā ſcōꝝ thimothei et apol
linaris cum feretro deferret̄ ſecus
eccl̄iaꝫ ſancti xp̄ofori cepit adeo pō
derare ꝙ nullatenus moueri potu
tuit Tandem coacti rogauerūt do
minuꝫ vt eis oñdere dignaretur ſi
forte i eccl̄ā illa vbi nl'te reliq̄e ſācto
rum quieſcebant ſepeliri vellet ſta
tim corpus leuiſſime ſubtulerunt ⁊
ipſum ibi honorifice poſuerūt vbi
cum multa miracula fierēt eccleſiā
ampliauerūt Et facta cripta retro
altare cum effoſſū corpus ibi repo
nē vellent mouere nullaten⁹ potue
runt Cum autē in orationib⁹ pro-
ctarent et media nocte oēs pariter
obdormiſſent in craſtinum. ſ. Kal.
octobris inuenerunt ſepulcrū cum
corpore ſancti remigij in illam crip
tam ab angelis deportatū Qđ tn̄
p⁹ longū tp̄s in pulchriorē criptā
eadem die cuꝫ argentea capſa trāſ
latum eſt Floruit circa annos do
mini. 490.

De ſcō leodegario pōtifice

Leodegarius dum oī virtu
te polleret. eduenſi eccl̄e me
ruit in pontificeꝫ ꝓmoueri
Qui dum dotario rege decedente
cura regni grauius p̄meret̄ volun
tate dei et principū ꝯſilio childeri
cum fratreꝫ dotarij adoleſcētē val
de idoneum p̄fecit i regē Sꝫ ebroi
nus Theodericuꝫ ipſius childerici
germanum p̄ficere nitebat̄ nō ꝓpt̄
regni ꝯmodum ſꝫ q2 de poteſtate
eiect⁹ et oibus odioſus iram regis
et principum verebat̄ Timēs ergo
ebroin⁹ licentiaꝫ a rege petijt ⁊ mo
naſterium introiuit Quo ꝯcedente

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf